

IMA A HITÉLET EREJE

Efézus 3:14-21

II. rész 2.

Pál apostol imája

Az imák különbözők. Van, aki felvilágosítja az Urat, van, aki prédikál az imájával s van, aki megdorgálja testvéreit az imában. Pál jól ismerte az ima értékét és az ima lehetőségeit. Az ima olyan kivételes nagy alkalom, hogy azt nem szabad önző célra, személyes előnyökre használni. Vétkes könnyelműség az is, amikor az imát a

liturgia egyik mellékpontjának tekintjük.

Az efézusi levél első részében leírt imával már foglalkoztunk. Láttuk, milyen magasztos kéréssel járult az apostol az Úr elé. A harmadik részben olvasható imában is örökkévaló lelki kincsekért könyörgött Pál. Az ima lehetőségeit nagy célokra használta. Ennél többet, jobbat már nem kérhetett.

Mit kért? Csak egyet, amint ezt a 19. versben olvashatjuk: **„Hogy ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig.”** Ebben az egy kérelemben bent van az Isten egész teljessége. Nehéz pont ez. Tisztában volt az apostol azzal, amit kért?

Azt olvassuk Pál egy másik levelében, hogy Krisztusban **„lakozik az istenségnek egész teljessége testileg.”** (Kolossé 2:9) Ha pedig **„Krisztus hit által a ti szívetekben lakozik”,** akkor ebből természetesen az következik, hogy az Istennek teljessége a hívőkben is lakozik. Ezzel a logikával elértünk annyit, hogy megtudjuk, hogy a szívünkben élő Krisztussal az istenség teljessége is bennünk van. A „teljességet” azonban még mindig nem értjük meg. Isten teljessége bennünk azt jelenté, hogy Istennel egyenlők vagyunk. Erre azonban Pál nem gondolhatott.

A **teljesség** szóra nézve többféle magyarázattal szolgálnak a Biblia tanulmányozói. Meyer H. A. W. német teológus a karizmatikus (kegyelmi) ajándékokra gondolt. A karizmákkal jön az isteni teljesség. Mások magyaráza-

ta szerint a „teljesség” jelenti az isteni tökéletességet. Az apostol nagyon jól tudta, hogy e földön nincs teljesség és nincs tökéletesség. Krisztus felhívását, hogy **„Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes,”** (Máté 5:48) ő is ismerhette. A „legyetek” szóval az Úr nem gondolt hirtelen változásra. A görög **esesthe** (jövő idő) megkívánja, hogy a „legyetek” szóhoz hozzátegyük a „majd” szót. Nem hamisítjuk meg az Úr mondatát, ha olyan változatban idézzük: **ti haladjatok a tökéletesség útján.** Ki hangsúlyozzuk a „ti” személyes névmást. A ti Krisztus tanítványait jelzi. A világ fiai a romlás útján járnak és az az út nem vezethet a tökéletességre.

Az előbbi példa segít az „isteni teljesség” megértésében. A szóban levő szöveg úgy mondja: **teljesedjete az Istennek egész teljességéig.** A Bibliát szerető és tisztelő hallgatóimat ismét fárasztom azzal, hogy némi görög nyelvi magyarázattal szolgáljak. Szükségünk van erre a kitérésre, ha Pál írásával tisztában akarunk lenni és kívánjuk, hogy értéket és tanítást találjunk benne.

Az „eis to pleroma” görög kifejezést magyar Bibliánk helyesen adja vissza az „egész teljességéig” fordítással. Az „eis to” egy tárgy esetben álló kifejezés. A görög nyelvben a tárgy eset valójában a **„kiterjedés”** esete. A kiterjedés pedig haladást, előmenetelt jelez. A 19. vers egy kíváncsú eszményt állít elé, amely felé haladnunk kell. A keresztyéni élet ezek szerint azt jelenti, hogy Isten mindig több és több kegyelmi adományt ad az Ő teljességéből, míg az örökkévalóságban beteljesül a tökéletesedés. Ha már e földön elér-

Dávid lelkéhez hasonlót...

Dávid lelkéhez hasonlót
Kérek én, Istenem!
Dicső énekkel teltet
Adj áldva, én nekem.

Magasztaljon lelkem ... szavam,
Folyton jobban, szebben,
Hisz' Rólad zeng dalt a fény is
A kis harmatcseppben.

Fűszálak, csillagok tudják
Teremtőjűk Te vagy,
És megváltásért könyörög
A dermedt sarki fagy.

Színtelen az olyan lélek,
Ki Téged nem szeret,
Ilyet az enyészet pora
Biztosan eltemet.

Dávid lelkéhez hasonlót
Kérek én, Istenem!
Dicső énekekkel teltet
Adj áldva, én nekem.

Hornik György

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Háló Barnabás,
Kish Ernő

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSAR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
MR. ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, NY 10465
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

nénk a tökéletességet és beteljesednénk Isten teljességével, akkor már e földön mennyben lennénk. A részben való tökéletesedés, ízelítő a menny javaiból.

A tökéletes beteljesedést e földi életben nem érjük el, de minden isteni adomány értékes és lélek gazdagító. Mivel szabad kérni, kérjük a legjobbat.

3.

Pál az imájában prédikált is. Ezért a prédikációért hálásak vagyunk. Leírja azokat a lépéseket és feltételeket, amelyek a **beteljesedés** felé vezetnek. Vissza kell térnünk az ima kezdetén olvasható „**azért**” szóra. Ez a szó áll a harmadik rész 1. és 14. versében. (Az „**azokáért**” fordítási változatosság.) „Az „**azért**” vonatkozik arra a kegyelemre és isteni hatalomra, amit Pál az első és a második részben leír. Az a kegyelem adott bátorságot arra, hogy a legnagyobbat és a legjobbat kérje Istentől.

Az első kellék a „beteljesedéshez” a „**belső emberben való megerősödés.**” Mi a „belső ember?” Ezt a kifejezést az apostol a görög filozófusoktól vette. Ezek hangoztatták a „**belső ember**” és ennek ellentétes formáját, a „**külső ember**” kifejezést. Minden valószínűség szerint átvették ezt a terminust a zsidók is. Megtaláljuk a „**külső ember**” szavakat Pál más írásában is. A Korinthus II. levél 4:16-ban található mondat: „... **sőt, ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra megújul,**” figyelemre méltó azért, mivel itt az apostol közli, hogy a „**külső**” romlandó, a „**belső**” meg-meg újuló. Ezzel közelebb jutunk a „belső ember” megértéséhez.

Nyilvánvaló, hogy az apostol az ember kettős természetére, a fizikaira és szellemire célzott. A görög filozófusok is hittek az ember kettős felépítésében. Az ateisták csak az ember fizikai részét ismerik és csak erről beszélnek. A fizikai világban nincs erkölcs és humánus, csak természeti törvény. Az erkölcsi lény, különösen a hívő ember épp ezért nem fogadhatja el a lélek létezését tagadó és az ember méltóságát aláásó ateista tanítást. Megelégedéssel vesszük, hogy a görög filozófusok, ámbár nem voltak keresztyének, bölcselkedő elméjükkel rájöttek

arra és állították, hogy van egy belső és külső ember.

Az apostol természetesen kibővítette lelki jártassága szerint a „belső ember” értelmét. A külső ember, a testi, romlandó és hanyatló, a „belső ember” **nővekvő**. A külső ember a fizikai törvények kényszere alatt él, a belső embert a szellem és erkölcsi törvények irányítják. A külső ember visszatér a porba, a belső ember felemelkedik az atyai házhoz.

A külső és belső ember harcban áll egymással. Erről a harcról ír Pál a római levélben. (7:14-19) A belső embernek azért kell **hatalmasan megerősödni**, hogy a küzdelemből győzedelmesen kerüljön ki. Hogy a „belső ember” nem más mint „lelki ember”, azt érezteti velünk az a megjegyzés, hogy az erősödés az „**Ő Lelke**” által jó. A harc a belső és külső ember között folyik és ez a krisztusi tapasztalata. Amelyik embernél a test túl erős és a belső ember alélt, ott nincs ellenállás és nagy harc. A külső ember, a test zavartalanul uralkodik. Ez utóbbi esetben nincs probléma, nincs küzdelem, csak a romlandóság és mulandóság felé való biztos haladás. Ahol él és élni akarás van, ott mindig van küzdelem is.

(Harmadik rész következik)

PARTON

*Egy parton jártam teljes életemben,
egy tengerparton, kagylót gyűjtögetve,
s az uszadék-fák ágbugán tűnődve,
miket felém sodort a végtelenség —
mert nem látszott a tulsó part soha,
csak éreztem, hogy ott lehet, ködön túl,
s minden kacattal és minden csodával,
szeszélyes rajzú fával és csigával
titokban Ő jelez, hogy vár oda.*

Mészöly Dezső

VHS — Videoszalag

Két órás videoszalag készült a chicagói konvencióról. Érdeklődők megrendelhetik. Ára nincs, de önkéntes adományokat a szalagért és a postázásért elfogad a video kép felvevője. Megrendelhető:

ISTVÁN SZABO
5345 W. Sunnyside Ave.,
Chicago, Illinois, 60630

SZEMLE

SAJNÁLATUNKRA NEM VEHETTÜNK RÉSZT az óhazai baptista testvérek nagy ünnepén, az Európai Baptista Szövetség Budapesten, 1989. július 26—30. közt tartott konferenciáján. Több olyan jelenség volt a konferencián, ami először történt az óhazai baptista testvérek történetében. Pontos és tárgyilagos hírt hozott a Békehírnök augusztus 6-i száma. Ezt a tudósítást közöljük szószерint.

Egy-két rendkívüli esetre, mint dr. Szűrös Mátyás szívélyes üdvözlő beszédére a konferencia megnyitásán, egy későbbi számban visszatérünk.

***

Az „ötezer” megvendéglése

EZERKILENC SZÁZ NEGYVENKILENCBEN, öt esztendővel a második világháború vérvizátara után, alakult meg az Európai Baptista Szövetség. 1952-ben került sor az első kongresszusra, Koppenhágában. Egészen a legutóbbi, 1984. évi hamburgi találkozóig valamelyik nyugat-európai város volt a színhely, hol több, hol kevesebb keleti résztvevővel. A kongresszusok célja az volt többek közt, hogy megpróbálják a hit és az imádság eszközeivel előmozdítani a kelet és nyugat szellemi közeledését. Aztán teltek-múltak az évek, s most már egy kelet-európai országban tarthattuk meg az immár tizedik kongresszust. **KNUD WÜMPELMANN**, az EBSZ főtitkára hangsúlyozta megnyitó sajtóértekezletükön, hogy ez így van helyén, hiszen ma már az európai baptistáknak mintegy kétharmad része keleten végzi szolgálatait.

NEGYVENHAT ORSZÁGBÓL érkeztek vendégek, s a megnyitó istentiszteletig közel ötezen, pontosabban: 4936-an jelentkeztek. Volt olyan kelet-európai ország, ahonnan többszázán jelezték érkezésüket. Albánia kivételével valamennyi ország képviseltette magát a kongresszuson. Külön öröm számunkra, hogy Romániából is mintegy félszázán jöhettek el. Találóa jegezte meg a Daily News munkatársa, bizonyára nem véletlen, hogy éppen a változások élvonalában járó Magyarországon kapta a kongresszus ezt a jel-

mondatot: „Jöjjetek, és lássátok, Isten tetteit”. Hisszük, hogy a mi Urunk **TELJES** áldást akar adni az ő népének, s ebben benne van a lelki felébredés, de ugyanakkor az emberi szükségletek jobb kielégítése is.

A **KONGRESSZUS MEGNYITÓ** sajtótájékoztatóján az egyik újságíró megkérdezte: Miért olyan fontos a magyar baptistáknak ez a nemzetközi találkozó? Több válasz is elhangzott. De az igazi feleletet nem lehet szavakba foglalni. Csak az értheti igazán, aki maga is ott nyüzsgött a Sportcsarnok folyosóin, vagy a regisztrációs pultok előtt, vagy aki résztvevő például a megnyitó ünnepségen.

Csak felsőfokú jelzőkkel lehet kifejezni az érzéseinket, amikor most átgondoljuk a megnyitó napjának forró óráit. A nemzetközi énekkar úgy énekel, mintha mindig együtt szolgálnának valamely monumentális katedrálisban. Csodálatos volt a hangulat, imádságos a légkör. Senki nem gondolt rá, hogy egy olyan fedett csarnokban vagyunk együtt Isten népeként, ahol egyébként egészen más természetű hangok és biztatások szoktak hangzani.

Minden jelenlövő meglepéssel hallgatta az Országgyűlés elnökének, dr. Szűrös Mátyásnak a szívből jövő köszöntőjét. A mintegy hétezer hívő testvér örömet és helyeslését felállva, hosszan tapsolva fejezte ki.

Hasonló módon juttatta kifejezésre örömet a Közgylés, amikor dr. Vicsián János egyházelnök testvér bejelentette, hogy a római katolikus egyház hazai legmagasabb rangú vezetője, Paskai bíboros is megtisztelte jelenlétével a kongresszust.

Még hosszú ideig fogunk beszélni néhány nap eseményeiről. Annyit már most elmondhatunk, hogy rendkívüli hatással volt egész magyar baptista közösségünkre ez a nemzetközi találkozó. Megerősödtünk abban a reménységünkben, hogy misszióknak progresszív szerte az egész világon, és hogy nagyon sokan vagyunk, akik azonos hitet vallunk, ugyanannak az Úrnak szolgálunk, és ugyanazon az úton haladunk mennyei hazánk felé.

Az igazmondáshoz nem kell sok szó.

Chief Joseph

NŐK ROVATA

Rovatvezető: DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Chatto Lydia   Titkár: Jakab Anna
Alelnök: Müller Katalin   Pénztáros: Háló P. Lenke

The Saintly Women of Rome

A few weeks ago I wrote about Paul's restriction concerning women speaking in the assembly of believers. In that article I pointed out that Paul had a high appreciation for the sisters who served among the people of the Lord.

Now in the 16th chapter of Romans Paul proves again his high regard for the saintly women in Rome. Among those Paul distinguished with "special mention" there are nine women. The Apostle does not just mention the names, but attached to them a few attributes extolling their meritorious deeds. Those laudatory words show that the Christian women in Rome were efficient and equal spiritual co-workers with the brethren in the church.

I found nine names in the last chapter of Romans who were immortalized by Paul as exemplary Christians. It is worthy and spiritually edifying to read what Paul said of these women.

1. Phebe who, I am told, was a "deacon" in Cenchrea. Our translated Bible says "servant of the church". The Greek word "deacon". If she had been a man, the translation would say deacon. Paul says "receive her as becometh a saint, for she hath been a succourer of many and also myself (Paul's)". Note Phebe was a saint and a succourer. It would pay us richly to contemplate on these two words.

2. Priscilla. Her name is mentioned in other places in Paul's epistles with her husband Aquila. The Apostle names two things for which Priscilla should be greeted: helper, a faithful supporter, "laid down their own necks for my life" (Romans 16:4). Priscilla was prominent in helping Paul, and **brave woman** who stood by the Apostle even in face of death.

3. Mary. We do not know which Mary, among the many. But God knows which Mary it was who "bestowed much labour" for Paul and his fellow workers. What was that labour? Hospitality, care for food, laundry and rest.

4. & 5. Tryphena and Tryphosa could have been sisters. Paul said about them: "who labour in the Lord." What kind of labour? The expression "in the Lord" suggests that their labour was spiritual:

witnessing, comforting, and praying. They did those deeds so well that Paul thought it must be noted by all who read his epistle.

6. With the above two was the name of **Persis** with the adjective "beloved". Persis could have been a Persian woman. She is distinguished with the praising words: "who laboured much". She excelled in her deeds.

7. **The mother of Rufus.** Paul did not mention her name, but mentioning Rufus brings to our mind a beautiful and mysterious story. Rufus was the son of the man, Simon the Cyrenian who was compelled to carry the cross of Jesus. (Mark 15:21) At the time of the crucifixion carrying the cross with Jesus was a forced, shameful work. Later in the time of Paul's writing, it was a **glory!** Today millions of believers would happily volunteer to bear the Cross with Jesus.

What happened when Simon went home after that public humiliation? My heart tells me that anyone who goes with Christ on a long road to Golgotha will be changed. Perhaps the Lord spoke encouraging words to him, and Simon remained forever a cross-bearer.

At home he told his wife what happened, and it is not difficult to conclude that she later, the two sons Alexander and Rufus, became prominent Christians. The mother of Rufus was called the spiritual mother of Paul. It is not impossible that the mother of Rufus was one who gladly received Paul into the Christian fellowship in Jerusalem telling Paul the touching experience of her husband's cross bearing. What a great privilege to be a son of such a Christian family. We do not know the name of the mother of Rufus, but Paul's greeting placed a memorial for her.

8. & 9. There are two names Paul mentioned in his greeting; **Julia and the sister of Nereus.** Paul did not make any remark about them, but the fact that he mentioned their names among the many other women shows that they were excelling in some Christian work. Their names are written in the Book of Life, the Holy Scriptures.

No other apostle elevated Christian womanhood as did Paul!

Our local women societies would find a richly blessed time by studying and discussing the 16th chapter of the Epistle to the Romans.

Ruby Udvarnoki

Részemre a különös dolog Jézussal kapcsolatban, hogy nem tudok tőle szabadulni.

Egy japán diák

„Krisztusban együtt — reménykedünk”

Kolossé 1:9-29

Igen kedves számunkra drága testvéreim Isten házában időzni s egy ilyen gyönyörű igazságon elmélkedni.

Krisztusban együtt reménykedünk, mert Isten népe a reménység népe és mert a mi Istenünk a reménység Istene.

Nyilván, nem tudom, hogy kinek a szívében van élő reménység a jelenlétük közül, de a reménység Istene ismer minket és Ő tudja. Én senkit sem akarok kizárni ebből a gondolatból, de maga az ige bizonyos állapotban levő személyeket kizár pillanatnyilag. Akik nincsenek a Krisztusban, akik nem ismerik Istent, azoknak nincs élő reménységük, mert ha csak ebben az életben reménykednénk, minden embernél nyomorultabbak volnánk — mondja Pál apostol. Azért mi nagyon sokszor énekeljük azt az éneket, hogy „Többet ér egy kis remény, mint az a fő nyeremény, melyet a sors játéka meg sohasem ad;” vagy egy másik régi éneket „Szűkölködünk nagy mértékben segedelem nélkül, reménykedünk örök Isten Te légy segítségül”.

I.

Szeretnék rámutatni először a mi *reménységünk fundamentumára*. Mi is az alapja a mi reménységünknek?

1. Mindenek előtt *Istennek beszéde* — *Istennek ígéje*; felolvasott ígékben „az igazság beszéde, amely az evangélium” (v. 5) Testvérem, ha Istennek beszéde benned lakozik, mert hallottad, elfogadtad és alárendelted életedet annak, akkor boldogan valld, hogy hitednek, reménységednek van alapja Isten beszédében. Minden egyéb elmúlik, minden más az idő próbája alatt semminek bizonyul, de Isten beszéde örökre megmarad.

2. Reménységünk alapja aztán *Isten szabadítása*. „Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából” — olvassuk a 13. versben. Igen, mi mindnyájan rabok voltunk, bűnnek rabjai, én is, te is, de az Ő szabadítása reménységet hozott számunkra. Azóta is többször megérezhettük Isten szabadítását, amikor különböző helyzetekből, a sötétség hatalmából kimentett,

meg sok más reménytelen helyzetből Isten, kiutat adott.

3. De még ennél több, *Krisztus áldozata* képezi a mi reménységünk alapját. Bűneink sokak, megváltást eszközölni egyikünk sem tudunk, de Krisztus vállalta ezt: „Kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata” (v. 14) „békességet szerezvén az Ő keresztyének vére által;” (v. 20).

Felnézhetünk a Golgotára életünk legsötétebb, legkilátástalanabb pillanatjaiban s amíg a Golgota keresztye áll, míg Krisztus áldozata érvényes, már pedig az örök érvényű, addig reménységem van mint Isten gyermeke.

4. Reménységünk negyedik alapja a felolvasott ige szerint, a mi *üdvbizonyosságunk, mennyei honpolgárságunk*. „... és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába;” Isten kegyelmes szabadítása által, Krisztus áldozata által országának polgára lettem már itt ezen a földön s ez üdvbizonyosság az Ő népe számára. Ezt az állapotot megbecsülni hív az apostol, amikor mondja: „Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére” (10. v.). Járjunk mint királyi gyermekek, mennyei polgárok, kiket hit által beültetett az Ő áldott országába.

Testvéreim, mi Krisztusban együtt ezeken az alapokon reménykedünk.

II.

De szeretnék rámutatni a mi *reménységünk munkájára*, hiszen nem egy passzív dolog a reménység, amivel mi rendelkezünk.

1. A 12. versben azt olvastuk: „Hálát adván az Atyának, ki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban.” Ha van élő reménységünk, akkor ez *hálaadást munkál* szíveinkben, életünkben. Egy kedves kis énekünkben így énekeljük: „Jaj helyett hálaadás, Vér alatt újulás; / hál'adás, hódolás, hál'adás, / Szívünk mélyén mindig ott a hál'adás.”

Krisztus népe, hálaadó nép, mel mindig, mindenkért hálát tud adni. Ezt munkálja a mi reménységünk.

2. Aztán János apostol I. levele 3. rész 3. versében olvassuk, hogy „akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát.” Testvérem, nem lehet, hogy élő reménységed legyen és bűnben élj; hogy szomorítására élj a drága Megváltónak. Valamennyi igehirdetés, valamennyi imaalkalom, valamennyi igeolvasás, *megtisztulásra készítet.*

3. Még a reménység munkájához tartozik az, hogy *hirdetjük Isten drága örömmüzenetét, evangéliumát;* (27-28. v.) így az emberek élő reménységre találnak, létrejönnek a Gyülekezetek és Isten népe szaporodik a reménykedők számával.

Azok, akik élő reménységgel rendelkeznek, *IGÉT hirdetnek*, nem mesélnek; a megfeszített Krisztust hirdetik, az Isten szavát, az életnek beszédét. Mi is így ismertük meg azt.

III.

Szeretném befejezni azzal a gondolattal, hogy a mi *reménységünknek jutalma* van a dicsőségben (27. v.).

Titus 3:7 szerint e reménység jutalma *örök élet*. S ha van itt valaki, aki az élő reménység után kutat, hadd vigasztaljam azzal, hogy most még meg lehet találni, amint az ifjak éneklük: „Kedves barátom, ne add fel a reményt, még van megoldás” Krisztusban, aki annak szerzője, aki a Golgotán magát érted áldozta.

Jer s menjünk együtt, a Krisztusban élő reménységgel menny felé, munkálkodva, lelkeket mentve, érkezzünk majd diadalmasan a reménység áldott országába.

Kulcsár Sándor

(A chicagói konvención elmondott beszéd.)

Összefogó szeretet

„Minden emberben önmagad szeressed:

Közös nagy tenger csöppjei vagyunk.

Ha arcod eddig vad dühtől vereslett,

Csontos ököllel verd bűnbánó melled,

hiába, Testvér, emberek vagyunk!!!”

Mécs László

KÉP A 82. KONVENCÍORÓL

A chicagói román baptista gyülekezet zenekara

A lábmosás története

János 13:12-16

Mielőtt az idézett igeszakaszról táplálékért nyúlunk a lélek számára, hasznos lesz emlékezetünkbe idézni a Felső Szobában történeteket. A Mester és tanítványai egy esti étkezésre gyűltek egybe, a zsidók Húsvétját megelőző napon. Az est folyamán történeteknek évszázadok gyakorlata szabott volna irányt, ha nem Jézus Krisztus, az Új Szövetség szerzője lett volna az események irányítója. De neki szabad volt a normáktól eltérnie, hiszen a zsidóság évezredek adventjének az utolsó másodperceit ketyegte az üdv-történet órája (13:1). A húsvéti jegyekről a figyelem a valóságra kellett, hogy terelődjön, a vártról a megérkezetre, az ígétről az „Elvégeztetetre”.

Azt gondolnánk, hogy a tanítványok felismerték az események jelentőségét. A megtörtetett test és a kiontott vér említése, a Tanító különös kijelentései és tettei hatással voltak rájuk; de, mint késői testvéreik, ők sem tagadták meg magukat. Az úrvacsorai asztal körül „versengés támadt, hogy ki tekinthető köztük nagyobbak” — írja Lukács evangélista (22:24). Pedig, minden idők keresztyénységének a „krémje” vette azon az estén körül az

asztalt. János ki is hangsúlyozza, hogy Jézus az „övéi”-vel félre vonulva, a „szeretettek” kis csoportját látta ott vendégül (13:1).

A Gyülekezetet látjuk itt, még csírájában. A tanítványok Jézusra figyeltek, amint beszél és cselekszik. Ő szab irányt a történeteknek. Így van ez ma is. Abban is hasonlítunk rájuk, hogy a Szétdobáló is képviselteti magát a maga emberével. (A gyülekezetnek tudomásul kell vennie, hogy az ellenség is jár templomba, ismeri az énekeket, és olyan jól megválogatja a társaságát, hogy — mindig köztük látva — őt is tanítványnak tartják. János apostol örökre megtanulta a leckét ebből. Ír is róla sokat a leveleiben.)

A 13. fejezet első 11 versében arról olvasunk, hogy a vacsora után, az Úr Jézus megmosta a tanítványok lábát. Érdekes megfigyelni, hogy Péter az megint, aki hangot ad a meglepetésének. Nem is baj, mert így Jézus a válaszával („ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs hozzám”, 8. v.), elejét vette egy olyasfajta álkegyességnek, amit én veszélyesebbnek látok, mint az Úr asztala körüli „ki-ha-én-nem” féle magatartást. Miről is van itt

szó? Egyedül Jézus tudott úgy lábat mosni, hogy azzal tisztított is, meg alázatra is tanított, egyszerre. Igen, két dologra tanította meg a Mester a tanítványokat. Először, arra tanította őket, hogy azért jött magát megalázva („szolgai formát vett föl”, Fil. 2:7), hogy megtisztítsa őket. Ezt egyedül Ő tehetette meg, és ma sincs más, aki ilyen hatással lehetne az embertársára. Akiknek Mestere és Ura, vagyis akik Ő általa vannak tanítatva és az Ő vezetése alatt élnek, azok tiszták. Az Ő hatalmából, Istenségéből következik, hogy a szolgálata ilyen hatással van az emberre. Nem az tette Őt Úrrá, hogy megtisztította a tanítványokat, hanem mert az Úr szolgált feléjük, így tiszták lettek! Tehát a szolgálat nem tesz senkit úrrá. Mielőtt még zsvány-ésszel nekigyürkőznénk, hogy egy pár lavór koszos vízre hivatkozva az asztalfőre siessünk, jusson eszünkbe, hogy a hely foglalt: „A szolga nem nagyobb az Ő Uránál!” (16. v.) Itt nem arra tanított a Mester, hogy mi a nagyság útja. „Azért, ha én az Úr és Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok **egymás lábait**” (14. v.). Az „egymáson” van a hangsúly. Ahol mindenki megalázkodik, mindenki szolgál és mindenkinek szolgálnak, ott egy krisztusi közösségre találtunk. Jézus Krisztus nem az egyén előbbrejutásának a titkára tanította itt az övéit, hanem a közösséggel, a gyülekezettel szembeni elvárásának adott hangot, mint annak Ura és Mestere (érdemes megfigyelni, hogy e két cím használatában a sorrend felcserélődik a 14. versben!). Ahol Jézus Krisztus Úr, ott a testvérek alázatban szolgálják egymást. Ez a lábmosás történetének a második tanulsága.

Ha azt gondoltad, hogy a szolgálata révén előbbre jutsz, félő, hogy többet árt amit teszel, mint használ. Az őszinte szolgálat mindig a másik javát munkálja. Az indítóok nem más, mint Krisztus példájának a követni akarása. Urunk úgy akarja, hogy az övéit ez jellemezze. A felénk irányuló szeretet és gondoskodás bizonyítéka ez a történet. Az Úrvacsorában rendszeresen megemlékezünk az Ő szolgálatáról, aminek az eredménye a mi „tisztaságunk”. Kövessük példáját!

Novák József

July at Bethesda

Vacation Time — what a good sounding ring to two special words... a holiday of enjoying new places, new friends, children's laughter (or crying); precious hours to build deeper relationships since moving into a retirement home. Several of our residents were blessed by these special days with family and loved ones.

Statistics quoted from The American Association of Home for the Aging reveal “the over 85-age group will continue to grow at the fastest rate of any population group until well into the next century”. Bethesda presently has 35-85 years young (and older) residents, all of whom enjoy, to some level, the daily activities and the spacious grounds of The Home. Another interesting survey found that 45% of elderly parents see or talk with family daily; 57% have children living within a half-hour drive of their home. Daily we are drawn into interesting conversation with family when they drop in to visit our dwellers. We appreciate these guests taking time to sit and brighten the days or to discuss important business or sometimes bring family news and pictures.

Rev. Barton Brown, Interim Pastor of Bethesda Chapel, his wife Margaret and Rev. Ivan Brown, retired missionary, have been our guests at our Sunday Dinnertime. They have all gone “the second mile” to speak to many of our residents and their kind words have helped ease them over this bumpy point in their lives, with just a little more understanding.

My wife and I were privileged to represent Bethesda at the 82nd Hungarian Baptist Union Convention in Chicago. We were very much impressed by the beauty of the Windy City. The extensive bus transportation system makes it convenient to visit the vast number of museums and points of interest. The Convention assemblies were brimming with dynamic speakers and timely messages. The musical programs and young people testimonies were most fitting “as unto the Lord”. Our deepest thanks to István Szabó and his behind the scenes prayer warriors and diligent assistants for a most successful three days.

The activities at Bethesda include the 1986 4th July “LIBERTY” video presentation by The Spurrllows filmed during the Statue of Liberty restoration celebration; the Sunshine Singers, an ice cream social, Do You Remember Discussion, The Happy Wanderers Singing Group, Trivia Game Days and the highlight of the week — Friday Bible Study with Dr.

Louis Kali. He loves to sing and those who attend asked to use the Chapel hymnals because singing is a great enjoyment around Bethesda. It is not only spiritually good for the soul, it is physically good for the lungs and vocal chords as they are exercised while “making a joyful noise”.

We do want to thank all of you who pray for the work, the workers, and those placed in our charge. We have on-going expenses and we trust the Lord to provide all our needs. Thank you again and again for your prayers and loving financial support. May God richly bless you one and all.

Ernest Cziraky

*** Administrator

CONTRIBUTIONS — JULY, 1989

Mr. and Mrs. Ernest Kish	\$ 30.00
Bethesda Baptist Church	175.00
Mr. and Mrs. Nicholas Biro	25.00
Mrs. Ruth Kish	10.00
Mrs. Rose Newman	25.00
Mr. and Mrs. Robert Olcott	25.00
Silliman Memorial Baptist Church	92.20
Total:	\$382.20

In loving memory of Rebecca Eibner

Eva Biro	10.00
Maria Eifert	20.00
Librada Nery	25.00
Mr. and Mrs. Thomas Randolph	25.00

In loving memory of Aaron Hollander

Mr. and Mrs. Alex Hollander	100.00

Total: \$180.00

Grand Total: \$562.20

A Tábor hegyén

Ez volt a hegye az elragadtatásnak.
Nagy, napsütéses, tömjénes vasárnap,
Ünnepe az életnek, a csodának.

Aranyos arccal fölneztet a Mester,
Ruhája hónál tündöklőbb ezerszer,
Ő, ily fehér még nem volt eddig ember!

Jött Mózes, aki eltűnt mint egy álom,
Illés ki elszállt lángoló határon
S három tanítvány, boldog haloványon.

És monda egy: Mi szép, mi szép az élet,
Mi mély, mi nagy, mi gyönyörű ma Véled,
Építsünk hármás hajlékot tinektek!

Nem, szólt a Mester. A fény és a mámor
Elrebbent mirhaillatként arcáról
S lenézett a hegy napos magosából...

Juhász Gyula

A történelem érthetetlen Krisztus nélkül.

J. Ernest Renn

Tanulj mások hibáiból, nem élhetsz elég hosszan ahhoz, hogy magad hibáiból mindent megtanulj.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1989. október 1.

ISTEN URALMÁNAK DIADALA

Dániel 2:31-44

Dánielnek szép, nagyjelentőségű neve volt. A név azt jelentette: Isten a bíró. Júdeai királyi családból származott és a Babiloniában mint előkelő zsidó foglyot kezelték. Így történt, hogy a király udvarában történt eseményekről értesült és a király elé juthatott az álom magyarázatával.

1. A király álma, a hatalmas szobor, a fej csillogó arany, a melle és karja ezüstből, oldalai rézből és lábai vasból és agyagból voltak. Egy hatalmas kő a szobrot darabokra zúzta. A király tudni akarta az álom tartalmát és jelentését. Az álmat sokszor elfelejtjük, amint felébredünk. Ezért követelte a király a bölcsektől, hogy mondják meg, mi volt az álom és mi annak magyarázata. Halálos fenyegetéssel kényszerítette a bölcseket az álom megfejtésére. Dánielt is, mivel bölcsnek ismerték, keresték, hogy megöljék a többivel együtt.

2. Dániel időt kért a megfejtésre, miután Arióktól, a király főemberétől megtudta, hogy a király mit kíván. Ezt az időt, amit kapott, Dániel bölcsen használta fel. Megkérte három zsidó társát, hogy kérjék az egek Urát, hogy jelentse meg az álmat. Így négyen imádkoztak. Az ima hosszú és buzgó lehetett, hiszen Dániel halálos ítélet alatt állt. Isten meghallgatta a négy férfiú könyörgését s álomban megjelentette Dánielnek a király álmát és az álom jelentését. A négy férfiú első dolga az volt, hogy áldották az egek Urát imájuk meghallgatásáért.

3. Dániel mikor a király elé került, mindenek előtt kijelentette, hogy amit mond, az nem az ő bölcsességéből jön, mert van Isten az égben, aki a titkokat megfejti. (2:28) Az álom azt jelentette, hogy Nabukodonozor, a fej, után négy birodalom keletkezik. Mindegyik tekintélyben, hatalomban zégényebb lesz és végül a nagy babilonai birodalom megsemmisül. Mai biblíamagyarázók szerint Babilonia

után három birodalom fog keletkezni. A Méd, a Perzsa és a Macedón (Nagy Sándor hódítása alatt). Ez utóbbit jelenti a vas és agyag láb.

4. A 44. vers már profécia. Azután, hogy mind a négy földi hatalom elmúlik, lesz egy új birodalom, amely „soha örökké meg nem romol”. Ezt a birodalmat Isten fogja felállítani. Ez nem hódításból, népek bekebelezéséből létesül, hanem Isten népének az összegyűjtéséből keletkezik. A földi birodalmak porba hullanak, de Isten új országa meg fog állni mindörökké.

Dániel az Úr profétája volt. Jövedt, de nem tenyérből és kristály gömbből. Imában kérte Isten kijelentéseit.

*

Aranymondattal: Dániel 2:44

*

Napi áhítat:

Szept. 25. H. Dániel 2:1-11
Szept. 26. K. Dániel 2:12-24
Szept. 27. Sz. Dániel 2:25-30
Szept. 28. Cs. Dániel 3:1-7
Szept. 29. P. Dániel 3:8-15
Szept. 30. Sz. Dániel 3:16-25
Okt. 1. V. Dániel 3:26-4:3

***

1989. október 8.

ISTEN MEGSZABADÍTJA JÚDA NÉPÉT

Dániel 7:13, 21-27

Dániel könyve 6 részen keresztül a szerző, Dániel tetteivel foglalkozik. A 7. résztől kezdve Dániel látomásait és jóvondőléseit tartalmazza. Kedvenc részei ezek azoknak a Biblia tanulmányozóknak, akik a világtörténelem eseményeit ezekből a jóvondőlésekből és látomásokból magyarázzák. Gondoljunk arra, hogy a látomások jelekben, szimbolumokban szólnak. A szimbolumok nehezen érthetők. Maga Dániel sem tudta mindazok jelentését, amit látott és kérdést intézett az egyik személyhez, akit a látomásban észlelt. (7:16)

1. Négy állat feljövételét látta Dániel. A negyedik volt a legszörnyesebb. Ezeket az állatokat egy „öreg korú” (7:9) elítélte. A negyediket, a tízszarvút megégette, míg a többiétől elvette a hatalmat. A negyedik állat, amelyik a legkeményebb büntetést kapta, az elégetést, egyes biblíamagyarázók szerint Syria királyát, Antiokhus Epiphanest

jelképezte. Ez a fejedelem kegyetlen, Istent nem féltő ember volt. Ő volt az, aki megtiltotta az izraelitáknak, hogy fiú gyermekeket körülmetéljék, ő volt az, aki megszenteltetését a templommal azzal, hogy az Úr oltárán egy disznót áldozott. A zsidók felfogásában ez olyan vétek volt, ami a legsúlyosabb büntetést vonja maga után. A négy állat négy királyt és országot jelentett. A hatalmas uralkodók elmúlnak és a végleges uralom Isten népé lesz. A 18. versre hivatkoznak a mai zsidók. Palesztinát Isten örökre nekik adta.

2. A 27. vers egyes magyarázók szerint már a Messiás országára vonatkozik. Az a kifejezés, hogy az új ország „átadatik a magasságos egek szentelt népének,” nem csak a zsidó népet jelenti, hanem mindazokat, akiket Isten megszentelt. Ez utóbbi kifejezés gazdag jelentőségű. Istent „a magasságos egek” jelképezik. Ebből kitűnik, hogy az ótestamentumi hívő nép Istent nem a földön, a látható bálványokban képzelte, hanem fenn a testi szemekkel nem látható világban. Vítás az a pont, ami a 13. versben olvasható: „mint valami emberfia.” Ezt többen Krisztusra vonatkoztatják, ámbar sokan elvetik ezt az értelmezést.

A leírt látomás elmondja azt, ami Dániel utáni időkben történni fog. Az országok eltűnése rettenetes fájdalmas körülmények közt fog végbemenni. A látomás e része Dánielt is megrémítette, annak ellenére, hogy Dániel látta, hogy az Úr népe megmenekül.

*

Aranymondattal: Dániel 7:22.

*

Napi áhítat:

Okt. 2. H. Dániel 6:1-13
Okt. 3. K. Dániel 6:14-23
Okt. 4. Sz. Dániel 7:1-12
Okt. 5. Cs. Dániel 7:15-20
Okt. 6. P. Dániel 8:1-14
Okt. 7. Sz. Dániel 8:15-26
Okt. 8. V. Ésaías 43:14-21

***

1989. október 15.

ISTEN NÉPÉNEK VÉGSŐ DIADALA

Dániel 12:1-13

A 12. rész az utolsó Dániel könyvében. Dániel parancsot kapott, hogy zárja be a beszédek, a jóvondőlése-

Mr. Ernest Kish
1173 Scyphers St., N.E.
Palm Bay, FL 32905

12-88

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

1989. szeptember 15.

Enyhítő körülmény

Én Istenem,
beismerem
sok nyílt s titkos vétkeimet.
Jól tudod azt:
parancsodat
megtartani nem lehet.

Kezed rakta
túl magasra
fel a mércét, a lécezt,
s át nem repít,
csak keserít
a sok meddő kísérlet.

Ha rám méred
zord törvényed,
vádol az s elmarasztal.
Szám mit tehet?
Vitéz Veled
perlekedő panasszal.

Nincsen babér.
S csak magamér'
jár-e nekem irgalom?
Tékozló-fi
hű atyai
kegyelmedben bízhatom.

Könnyű lenne
a keresztre
hivatkoznom merészen,
de megszegtem
száz esetben,
mit alatta ígértem.

Végy ingyen be
kegyelmedbe,
bűneim eltörülván.
Gyarló lettem,
így születtem!
S ez enyhítő körülmény.

Nézd el nekem,
én Istenem,
hogyha néha lázadok.
Kegyelmezz, de
adj szívembe
hálát és alázatot.

Bódás János

ket és pecsételje be. Dániel tovább élt, de több látomást Isten nem adott neki. A könyv lezárása előtt egy utolsó látomásban látta Mihály arkangyalt és az megjövendölte, hogy izrael népe nagy nyomorúságon fog átmenni. Sokan elpusztulnak, de akiknek neveik be vannak írva a „könyvbe”, azok megtartatnak. Ez a kifejezés igazolja, hogy Isten számon tartja az övéit, a hűségeseiket. Mihály jelenléte volt a biztosíték arra, hogy az igaz Istent imádók a nagy nyomorúság ellenére is megtartatnak.

A 2. és 3. vers fontos közelményt tartalmaz. Dániel kijelenti, hogy lesz feltámadás, és az újszövetségi tanítással egyezően írja, hogy lesz ítélet. Némelyek örököletre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra támadnak fel.

A 3. vers magasztos szavakkal közli azok sorsát, akik az üdvözültek életére támadnak fel. Az értelmesek, akik az Urat szolgálták és hittek Benne, fénylenek mint az ég fényessége. Akik

Mosolyogjunk

A kisvárosi rendőri állásra pályázó elment a helyi lelkészhez és kérte támogatását.

„Mielőtt döntenék arról, hogy támogatom-e szavazatommal, van egy kérdésem.”

„Szívesen válaszolok”, mondta a pályázó.

„Használ ön részegítő italokat?”

„Mielőtt válaszolnék, én is szeretnék feltenni egy kérdést”, mondta a jelölt.

„Vizsgálat ez a kérdés, vagy meghívás?”

***

Híres citerás lesz Karakó Gerő Szent-mihályfalváról, de olyan, hogy még az újságok is foglalkoznak fele. Azt kérdi tőle a kolozsvári riporter:

- Hány éve citerázik kend?
- Tizenegy éve, szerkesztő úr...
- És azelőtt?
- Azelőtt nem citeráztam.

Isten csak annyit követel tőlünk, amennyire tehetséget adott.

Arab közmondás

pedig sokakat az igazságra vezettek, ragyognak mint a csillagok. Ezekkel a szóképekkel Dániel olyan magas ki-tüntetést jelez, amilyent csak Isten adhat. Egyben felszólítja Isten népét, hogy végezzenek szent szolgálatot, vezessék embertársaikat az igazság megismerésére. Ez a „vezetés” minden hívő feladata.

Dániel maga is kíváncsi volt, hogy jövőndölései mikor teljeseznek be. Az egyik gyorsba öltözött személy titokzatos módon adott választ. „Ideig, idő-kig, félideig.” Ezt a választ némelyek három és félévnek magyarázzák. Egy másik titokzatos számban azt mondta a gyors ruhába öltözött férfiú, hogy a pusztító utálatosság 1290 nap múlva véget ér. Egy harmadik rejtélyes szám 1335 nap. Ennek várása és meg-érése boldogságot hoz.

Ezek a számok sok bibliamagyará-zó egyént foglalkoztatnak. Egyesek úgy vélik, hogy megfejtették a számok jelentését. Ne feledjük el, hogy az Írás szerint „egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő.” (I. Péter 3:8) Isten tör-ténelmi munkájának időtartamát ne mérjük órával és kalendáriummal. Is-ten az idő felett van. Dániel sem értet-te a számok jelentését. (8. v.) A gyors ruhás férfi elküldte Dánielt, amikor kérdezett, mondván: „Menj el.” (9. v.) A könyv le van zárva.

Kedves, megható és megnyugtató szavakkal bocsátotta el Dánielt az Is-ten angyala: Haladj a vég felé, nyugal-mat találsz és feltámadsz.

*

Aranymondatt: Dániel 12:1.

*

Napi áhítat:

- Okt. 9. H. Dániel 10:1-9
- Okt. 10. K. Dániel 10:10-11:1
- Okt. 11. Sz. Dániel 11:2-9
- Okt. 12. Cs. Dániel 11:10-19
- Okt. 13. P. Dániel 11:20-28
- Okt. 14. Sz. Dániel 11:29-39
- Okt. 15. V. Dániel 11:40-45.

U.B.